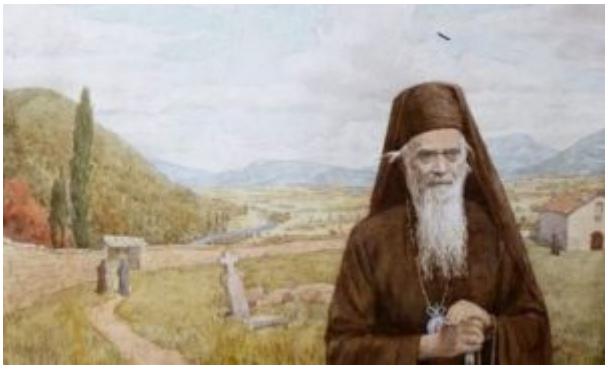
21 Μαρτίου 2022

Δὲν μὲ ἀκούει ὁ Θεός. Ἐγὼ πόσο Τὸν ἀκούω; (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἅγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Στὸν ἔμπορο Σ.Τ., τὸν ὁποῖο «ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει».

Παραπονιέσαι, ὅτι ο Θεὸς δὲν ἀκούει τὶς προσευχές σου. Σὲ πολλὲς δυσκολίες προσευχόσουν στὸν Θεό, καὶ ποτὲ δὲν σὲ ἔσωσε ἀπὸ καμία! Πῶς ὄχι, ἀναρωτιέμαι, ἀφοῦ ἰδοὺ ἐσὺ ἐπέζησες ἀπὸ τὶς δυσκολίες;

Ὅμως ἐπίτρεψέ μου μία ἐρώτηση: ἐσύ, ἀκοῦς τὸ Θεό;

Μέσα καὶ ἀπὸ τὴν Παλαιὰ καὶ ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Ὕψιστος ὑποσχέθηκε νὰ ἀκούει τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὸν ὅρο οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀκοῦν Ἐκεῖνον. Ἐσὺ ἀκοῦς τὸν Θεό, ἀφοῦ ζητᾶς ὁ Θεὸς νὰ ἀκούει ἐσένα; Ἐκπληρώνεις τοὺς θεϊκοὺς νόμους καὶ κρατᾶς τὶς τάξεις Του;

Ἐὰν δὲν τὸ κάνεις, τότε εἶναι παράξενη ἡ ἀπαίτησή σου, ὁ Θεὸς νὰ ἀκούσει ἐσένα καὶ νὰ ὑπακούσει. Ὁ Θεὸς κατέβηκε στὴ γῆ καὶ ἔπλυνε τὰ πόδια ἐκείνων ποὺ Τὸν

ἀγαποῦν. Στον Δημιουργό μας εἶναι μεγάλη χαρὰ νὰ ἀκούει τὰ ὑπάκουα παιδιά Του.

Ὁ Δημιουργὸς ὑπάκουσε στὸν Μωυσῆ, τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰακὼβ σ’ ὅ,τι Τὸν παρεκάλεσαν. Καὶ μέσω φυσικῶν καὶ ὑπερφυσικῶν ἐνεργειῶν Ἐκεῖνος ἄπλωνε τὸ ἔλεός Του σ’ ἐκείνους ποὺ ἐκπλήρωναν τὸν νόμο Του.

Ἐὰν Αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ ὑπακούσει τὶς δικές μου καὶ τὶς δικές σου προσευχές, τοῦτο συνέβη ἢ ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ἐμεῖς δὲν θέλαμε νὰ ὑπακούσουμε τὶς ἐντολές Του ἀπὸ τὴν Διαθήκη ἢ ἐπειδὴ οἱ προσευχὲς μας ἦταν ἀνορθόδοξες.

Μέσω τοῦ Ἠσαΐα ἔλεγε ὁ Κύριος στὸν ἀνυπάκουο λαό: «Ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν» (Ἴσ. 1, 15). Ἐνῶ λίγο πιὸ μετά: «Καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε» (Ἴσ. 1, 19). Ὁ Θεὸς μᾶς ἀκούει ὅταν ἀκοῦμε καὶ δὲν ἀκούει ὅταν δὲν ἀκοῦμε.

Ἀκόμα, δὲν ἀκούει οὔτε τότε ποὺ ζητᾶμε κάτι ἐπιζήμιο καὶ ἀνόητο. Οἱ ἀπόστολοι Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης παρακάλεσαν μία φορὰ τὸν Κύριο, ν’ ἀφήσει φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὸ χωριό, τὸ ὁποῖο δὲν ἤθελε νὰ τοὺς δεχθεῖ γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα.

Αὐτὸς «στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς» (Λούκ. 9, 55). Ὄχι μόνο δὲν τοὺς ἐκπλήρωσε τὰ αἰτήματα, ἀλλὰ τοὺς μάλωσε. Θυμήσου καὶ ἐσύ, ἐὰν οἱ προσευχές σου ἦταν ἄξιές τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄξιες τοῦ Θεοῦ.

Κάτι ἀκόμα. Γιατί προσεύχεσαι στὸν Θεὸ μόνο στὴ δυσκολία; Μ’ αὐτὸ ταπεινώνεις τὸν ἑαυτό σου, ἐνῶ ὑβρίζεις τὸν Θεό σου.

Ὁ Δημιουργός μας, ζητᾶ ἀπὸ μᾶς νὰ αἰσθανόμαστε ἀδιάκοπα τὴ δική Του παρουσία καὶ ἀσταμάτητα νὰ ἐπικοινωνοῦμε μέσω τῆς προσευχῆς μαζί Του: «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Ἃ’ Θέσ. 5, 17).

Προσευχόμενος στὸν Θεὸ μόνο ὅταν σὲ βρίσκει καημὸς κάνεις τὸν ἑαυτό σου ἁπλὸ ζητιάνο καὶ ντροπιάζεις τὸν Θεό, ἀφοῦ Τὸν καλεῖς σὰν πυροσβέστη μόνο ὅταν καίγεται τὸ σπίτι σου.

Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλούμαστε τὸν δικό Του Πατέρα, ὡς δικό μας Πατέρα. Τί πιὸ γλυκὸ ὑπάρχει ἀπ’ αὐτό; Καὶ τί ὑπάρχει πιὸ γλυκὸ γιὰ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ νὰ βρίσκονται παρόντες οἱ γονεῖς τους;

Ἂς φροντίζουμε, λοιπόν, κι ἐμεῖς ἀσταμάτητα νὰ στεκόμαστε στὴν παρουσία τοῦ οὐράνιου Πατέρα μας, μὲ τὴν καρδιὰ καὶ μὲ τὶς σκέψεις καὶ μὲ τὶς προσευχές.

Ἡ προσευχή μας στὸν καιρὸ τῆς προκοπῆς καὶ τῆς χαρᾶς εἶναι σὰν κάποιο κεφάλαιο προσευχῆς, ποὺ μᾶς χρησιμεύει στὶς μέρες τῆς δυσχέρειας καὶ τῶν

βασάνων περισσότερο ἀπὸ τὴ στιγμιαία προσευχὴ ὅταν αὐτὲς οἱ μέρες ἔρθουν.

Εἰρήνη ἀπὸ τὸν Κύριο

Πηγή: agiazoni.gr